

צפנת

(מסופרנו המיוחד).

לכבודו של הד"ר קריגר

הד"ר דויד קבל אותם בכבוד גדול, והשיב ברכה למברכיו.

כפי הנשמע בא הנה הד"ר דויד רק באופן זמני. ואולם הושבי צפת, היידעים את הד"ר דויד לא מעכשיו. בתור אחד הרופאים הכי מומחים והכי מצוינים, לא ינחו ולא ישקמו, וישתדלו בכל אפשרותם. שהד"ר דויד ישאר בתור רופא וכינהל קבוע של בית החולים הדסה בצפת. ומקוים שגם הד"ר דויד וגם הד"ר בלוסטון, מנהל הדסה, יתחשבו עם דרישתם ועם בקשתם הנמרצה של תושבי צפת.

ועדת הבחירות לעיריה

ועדת הבחירות לעיריה בצפת, מורכבת משישה חברים. ה' רפיק ביי בידון, מושל צפת בתור יו"ר, שני מושלכנים, שני יהודים, ומצרי אחד, מן היהודים נבחרו ה"ה מאיר עבו ומשה יהודה קירשנבוים. לוועדה זו ישנן אספות במשרד המושל בכל יום שני וחמישי.

בלשכת בני ברית

לכבודו של מר י. קרניאל, מוכרחה של הלשכה הגדולה בירושלים שנודמן לצפת, לרגלי עבודתו בהדסה, נקראה אספה בלשכת בני ברית. האורה החי שוב הזה שהיה נשיאה של לשכה זו במשך שנים אחרות, נתקבל על ידי הלשכה ואחיה בכבוד ובברכת כבוד הבא.

באספה זו דנו על ענינים שונים ומר קרניאל נתן הוראות חשובות לשם חרמת מצב הלשכה. והגברת השפעתה. הנשיא מר דוד שוב הודיע שהוא עובר לטבריה והאחיה הביעו לו את תודתם בעד עבודתו הנמרצה והפוריה בתור נשיא הלשכה. ואת ברכותיהם הלבביות.

באותה האספה נבחר ועד חדש. מר דוד בר (נשיא); מר י. ברד (סגן); מר י. אזולאי (מזכיר); מר י. ילון (גזבר); מר א. רוח (מזכיר הגזבר); מר ב. חורשטין (מפקח); ומר י. אברוצר (שומר חפתה).

הצערתו של מר קרניאל להזמין את נשיאה של הלשכה הגדולה, מר דוד ילין, לט"ו בשבט, לשם חנוך הפקידים החדשים, נתקבלת במחויבות בפנים.

בבתי הספר

בשבוע שעבר בא הנה מר אבינעם ילין, חבר מחלקת החנוך הממשלתי ומפקח על בתי הספר, ויבקר את כל המוסדות החנוכיים בצפת.

כבוד גדול מאד, וכמעט יוצא מן הכלל חלקה העיר צפת לד"ר קריגר, לפני עזיבתו את עיר זו. וראוי היה הד"ר קריגר לכל דכבוד וההערצה, הודות לעבודתו החרוצה והנפלאה, במשך שנות עבודתו כאן, והודות למסירותו המצוינה לכל אלה שפנו לעזרתו. מבלי הבדל גזע ודת ושחשבו אותו לא רק בתור רופא מצוי, אלא גם בתור אח נאמן וכסור מאד, שלעילם לא ישכחוהו.

בראש וראשונה באה העיריה עם נשף הפרידה הנהדר שסדרה לכבודו, ונאמרים שונים מכל העדות והדתות השונות, הביעו את צערם על עזיבתו את צפת, ואת הבטחתם שלנצח לא ישכחו אותו.

אחרי כן באה משפחת שעממיא, אחד מן המשפחות הנכבדות של הנושף למניט בצפת, וסדרה גם היא נשף פרידה יפה שאליו הוזמנו ובאו מנכבדי כל העדות והדתות, ונשמעו נאומים נלהבים לכבודו של התן הנשף.

ואולם, גולת הכותרת של כל הנה שפיה היתה הנשף האחרון שסודר באולם הגדול והפה של מלון מרכזי, על ידי ארבעה מוסדות והם: הקרן הקיימת לישראל; קרן היסוד; הדסה; והסתדרות המורים. הנשף הזה הצטין ביפיו וכפי דריש הנפלאים, כנאומים היפים, וביחוד כנאומי המזהיר והנוצץ של התן הנשף בעצמו.

גם בית הספר לחכי"ה לא יכול היה לתבליג על רגשות התודה שלו להד"ר קריגר וכשעה לפני נסעו הזמין אותו לבית הספר שישב נתקבל בתרועת שמחה על ידי השנהל מר ב. חכים ועל ידי התלמידים והתלמידות. אהת התלמידות נאמה נאום יפה ומלבב לכבודו של הד"ר קריגר, והגישה לו תשורה יפה בשם התלמידים והתלמידות של בית הספר. הד"ר קריגר ענה על הנאום ונפרד מאת המנהל, המורים והתלמידים בחביבות רבה, כשדמעות זלגו מעיניו. על יד המכונית חכה לו קהל גדול שנפרד ממנו בחבה והערצה.

הד"ר דויד

ביום הששי בא הנה הד"ר דויד למלא את מקומו של הד"ר קריגר. כשנודע בעיר על דבר בואו הלכו אליו ראשי ונכבדי העדה למלון מרכזי, ששם הוא מתאכסן, והביעו לו את שמחתם הרבה של תושבי צפת, על אשר בא הנה לכהן בתור רופא וכינהל בית החולים הדסה, וברכו אותו לבוא.